

To so čecé najlěpše lubi, tak zo jehona
wšě wašnje wuznamjenja a jeho zamě-
ny podpjera. Kdy by so ji poradžito
mojho nana naričec' -

Jarost: To so njemě stać! Stupju před nju
a předstaju ji njeprawdu takkeho či-
njenja.

Hilžička: To rěka: zwa džu so z njej, a přez
to ju hišće bóle na so rozhorju. Ně,
ně; ja to sama z njej wučinju a wšo
so k dobromu wobroći.

Jarost: Dowěrju tebi a twojej lubosci, Hilžička.

Hilžička: Ta stoji kruće jako skata.

Jarost: Tak dha Bóh budž z tobu, mój jan-
dželko. Na zasowidženje! (Wobjimaju
a wotěndže.)

Hilžička: (sama) Na zasowidženje, najdrožši
mi. Wěm kak mje lubuješ, a to nic
podarmo. Najlěpše sčinyju, hdyz wšo